

У Парижі пограбували принца Саудівської Аравії

У Парижі скоєний озброєний напад на кортеж саудівського принца. Грабіжники викрали 250 тис. і документи дипломатичної місії. Про якого саме представника саудівської королівської сім'ї йдеться, в поліції не уточнюють. Інцидент стався при в'їзді до міста. Напад на автомобіль, що належить посольству Саудівської Аравії, здійснили кілька осіб, озброєних автоматами. Окрім грошей, до їх рук потрапили документи дипломатичної місії і особисті речі.

Перший помічник Порошенка отримав 90% надбавки до зарплати

Кабінет міністрів вніс першого помічника президента у список осіб, які отримують надбавку до зарплати у розмірі 90% «за особливий характер роботи та інтенсивність праці». Про це йдеться у постанові Кабміну №350 від 13 серпня. Крім того, цей чиновник отримав першу категорію державного службовця. Наразі першим помічником президента є дипломат Юрій Оніщенко.

Бійці АТО, які зараз у відпустці, та батьки військовослужбовців зустрілися з Луцьким міським головою

Війна давно скінчилася б, якби АТО керували командири добровольчих батальйонів

В понеділок у стінах Луцької міської ради відбулася зустріч військовослужбовців, які служать в зоні АТО, а зараз перебувають у відпустці, з мером міста. Микола Романюк запросив їх, а також батьків військових, щоб вислухати їх проблеми, пропозиції і разом обміркувати, як допомогти тим, хто воює за наш спокій і цілісність держави. Зокрема з Луцька у зоні АТО перебуває близько 700 бійців, на жаль, дев'ятьох уже немає в живих.

Заступник командира роти «Захід» батальйону територіальної оборони «Айдар» Андрій Омельчук першим взяв слово. Він розпочав із того, що оснащення та озброєння противника набагато краще.

— На всіх блокпостах, місцях, де ми їх брали у полон, було видно, що озброєння у них сучасніше, — розповідає Андрій Ростиславович. — Але б'ємо їх, і успішно, бо ми реально відчуваємо підтримку всієї України. Нам заздять з інших рот, адже допомога з Волині дуже значна. Волонтерський рух розпочався саме звідси, хоча зараз активно допомагають і черкащани, і харків'яни, яким особливий уклін. Харків'яни просто чудові люди, там багато патріотів. В Харкові знаходиться центральний госпіталь, куди звозять всіх поранених з польових шпиталів, і волонтери дуже ретельно опікуються кожним солдатом, кожною долею, за це всім величезне спасибі. А щодо проблем, то вже відбулися суди над бійцями 72-ї бригади, 51-ї, та, на жаль, жодного суда над тими, хто нас вбивав на Інститутській. Батальйон «Айдар» на 90% сформований з добровольців-майданівців, — продовжує Андрій Омельчук. — Розчарування приходить, все потихеньку сповзає туди, звідки ми починали, до грудневих подій, до Майдану. Це не припустимо, це страшно, бо якщо так йтиме далі, то такого Майдану мирного вже не буде. Я не хочу на цьому заострювати увагу, але над цим потрібно всім задуматися.

Андрій Омельчук, як і його решта колег, наголошує, що на Сході йде не антитерористична операція, а справжня війна з Росією.

— У нас вже цілий батальйон

можна одягнути у їхні кубанки, цілу колекцію можна назбирати сербських паспортів, російських, — розповідає військовий. — Кожна війна відкладає той відбиток на душу, на пам'ять, який не можна стерти, але, на мою думку, необхідно зробити все для того, щоб хлопці швидше адаптувалися до мирного життя. Яким чином — це потрібно думати нам колективно.

Про зраду і недолугість командування говорили майже всі присутні військові. Зокрема рядовий батальйону «Айдар» Роман Луцьок повідомив про те, що артилеристи працюють по картах — 94-го та 82-го років, тоді як у противника новітні GPS-програми, які дають змогу точно визначити ціль.

Солдат-танкіст 51-ї механізованої бригади Андрій Мудрик розповів, що коли велися активні обстріли їх позицій, командир наказував у відповідь лише спостерігати:

— Ми точно зафіксували ціль, звідки йде обстріл, кажемо: дайте команду «вогонь», а той: «Ні, спостерігайте». Коли по тобі стріляють, а ти тільки дивишся, то не смішно. Офіцери не можуть розібратися, хто має віддавати накази.

До речі, Андрію 25 років, він програміст. На зустрічі був присутній і його батько Ярослав Михайлович, який 30 років відслужив у Збройних силах, а остання його посада — заступник обласного військового комісара. Він міг одним дзвінком звільнити свого сина від мобілізації, однак цього не зробив і тепер веде активну роботу по допомозі тим, хто воює на Сході. Про військову обстановку він знає все і говорить відкрито про наболіле.

— Є одна річ, на якій ми маємо зосередити свою увагу — це те, що 51-а бригада повинна воювати у складі 51-ї бригади і під керівництвом 51-ї бригади, — наголошує Ярослав Михайлович. — Бо факти, коли командування кидає бійців, забуває їх, повторюються. Два дні тому знов 72-га бригада відійшла, а 45 чоловік лишилися в оточенні під обстрілом. Я починаю розбиратися, виходжу на Генеральний штаб — мені відповідь: «А що вони там роблять? Їх там не повинно бути, вони

мали відійти із 72-ою бригадою». Наші хлопці стоять на передових позиціях. Досить робити з нашої бригади якісь такі незрозумілі підрозділи підсилення для інших бригад. Наші хлопці заслуговують на те, щоб воювати однією сім'єю, на те, щоб відновлювати бойову славу бригади. Всі ті речі, що відбувалися під Волновахою, призвели до того, що мало не розформували бригаду. Ми не повинні цього допустити. А якщо брати по випадках, то всюди трапляється, що хтось здається, хтось переходить, хтось не витримує. Чому добре воюють батальйони, тому що вони не зв'язані на Міністерстві оборони, Генерально-

Чому офіцер, який давав присягу на все життя захищати український народ, відсиджується, а воюють прості хлопці? Тяжко усвідомлювати, що 400 генералів, які сидять в Генеральному штабі і нічого не роблять, хоч би один приїхав і своїми очима подивився, що відбувається

му штабі — у них рішення приймає командир роти, батальйону — коли йде обстріл, він може зманеврувати, відвести людей і так далі. А тут відбуваються якісь такі незрозумілі речі: стоять під обстрілом, приїжджає старший начальник і наказує й далі стояти. Для чого? Можна ж відійти вправо, вліво, зайти в село, яке розбомблене, щоб сховати людей... Бригада повинна воювати як єдине ціле, тоді й командир буде нести відповідальність за кожне своє рішення. А так виходить, що розбили на три тактичні групи, одна зайшла в Маріуполь під керівництвом підполковника, пороздавав людей, навіть і не пам'ятає через два тижні куди і кому. Неприпустимо, коли на два

тижні пропадає мобільний зв'язок з вищим командуванням. Я один раз в серця сказав Воробйову, є такий генерал, якого я знаю давно: «Вас всіх треба звідтіля прибрати, а командирів добровольчих батальйонів поставити на ваше місце — і вони б краще спланували цю операцію і все б давно закінчили».

Не стримував сліз, розповідаючи про службу, солдат-зенітчик 51-ї бригади **Дацюк Михайло**:

— 3 початку травня я там. Вчора загинув ще один мій друг з Камінь-Каширська. Два тижні під Лисичанськом з хлопцями тримали одну висоту, тоді багато загинуло. Але ми мирні люди, які стали воїнами. Те, що пройшли і те, що ще треба пройти — це важко. Артилерія постійно проводить обстріли: вночі, вранці, вдень, несподівано. Підготовка у них набагато краща. Чому з мого дивізіону на передову поїхав один командир, а залишилося десять? Я задаю питання: чому офіцер, який давав присягу на все життя захищати український народ, відсиджується, а воюють прості хлопці? Це тяжко. Тяжко усвідомлювати, що 400 генералів, які сидять в Генеральному штабі і нічого не роблять, хоч би один приїхав і своїми очима подивився, що відбувається. Зараз у 51-ї бригаді всі морально та психологічно виснажені, якщо не провести ротацию і не дати відпочинку, ніхто не витримає. Я б не приїхав, просто нас перекидали з Луганської області на Донецьку і випадково потрапив у відпустку. Там справжня війна, — голос у бійця дрижить, — ціною життя наших хлопців ще зберігається спокій у решті країни. Тебачення не все показує, але й не треба, щоб наші рідні всім цим переживали.

Після зустрічі міський голова пообіцяв посприяти у придбанні транспортних засобів для батальйону «Айдар», адже нещодавно трофейний автобус, яким вони пересувалися в зоні АТО, було знищено. Запевнив, що місцева влада працюватиме над питаннями реабілітації, яку потрібно вже надавати, й подальшого оздоровлення військовослужбовців у санаторіях.

Людмила ШИШКО

У білоруських чиновників планують вилучати майно, вартість якого перевищує законний дохід

У Білорусі у держслужбовців планують вилучати майно, вартість якого перевищує дохід, отриманий із законних джерел. Це передбачено проектом закону «Про боротьбу з корупцією», який винесений на громадське обговорення.

Згідно з документом, щорічно декларувати доходи та майно повинні будуть не тільки посадові особи, що займають відповідальне становище, та особи, що прийшли на держслужбу шляхом обрання, а й спільно з ними проживають і ведуть спільне господарство їх чоловік (дружина), неповнолітні діти та близькі родичі.

Якщо в ході перевірки декларацій буде встановлено явне перевищення вартості майна та інших витрат за період, коли посадові особи займали відповідні пости, але не більше ніж за 10 років, над доходами, які отримані із законних джерел, в такому випадку майно може бути за позовом прокурора безоплатно вилучено, стягнуто за рішенням суду в дохід держави або стягнута вартість такого майна.

Після виявлення факту явного перевищення вартості майна та інших витрат над доходами посадова особа зобов'язана надати письмове пояснення про джерела доходів. «Якщо особи відмовляються, їм пропонується добровільно передати в дохід держави майно на суму, що явно перевищує підтверджений дохід, або виплатити його вартість та суму інших витрат, що явно перевищують підтверджений дохід», — йдеться в проекті закону.

Інформація про факти, які посадові особи відмовляються або не можуть пояснити, направляється до органів прокуратури. Далі вирішується питання про наявність підстав для проведення перевірки в порядку, передбаченому Кримінально-процесуальним кодексом. В проекті закону уточнюється, що явним перевищенням вартості майна та інших витрат над доходами, отриманими із законних джерел, є перевищення, що становить не менше 25% від доходів, які отримані із законних джерел.

На Волині з'явилися інтернет-шахраї

Торік у Луцьку великого поширення набуло телефонне шахрайство. Зловмисники, телефонуючи на мобільний чи домашній телефон, повідомляли про проблемну ситуацію, в якій опинилися родичі абонента: потрапили в ДТП, забрала міліція тощо. Вони обіцяли залагодити ситуацію, якщо рідні перерахують певну суму грошей на банківську картку чи передадуть гроші людині, яка готова допомогти.

Деякі довірливі люди погоджувалися розлучитися із кривими. Потім же дізнавалися, що насправді родичі в жодну халепу не потрапляли, а їх просто ошукали.

— Винахідливість шахраїв не знає меж. Тепер вони почали використовувати інші схеми вчинення злочинів, жертвами яких стають сотні довірливих волинян, — розповідає прокурор прокуратури міста Луцька Наталія Заєць.

— Сьогодні дуже поширеним стало шахрайське заволодіння грішми громадян за допомогою мережі Інтернет: там розміщують неправдиві повідомлення про продаж різного роду речей, зокрема, мобільних телефонів, весільних суконь, велосипедів, деталей до автомобілів, домашніх тварин через великі інтернет-аукціони або фальшиві віртуальні магазини. При цьому, однією із умов отримання бажаної

речі є попередня оплата замовленого товару шляхом перерахування коштів на вказаний банківський рахунок. Проте після перерахування коштів громадянин товар так і не отримує, а зв'язок із так званими продавцями зникає.

Аби не стати жертвами шахраїв, правоохоронці радять ретельно вибирати та перевіряти потенційних продавців товару в інтернет-магазинах та бути обачними при

його купівлі. Щоб уникнути неприємностей, здійснювати оплату необхідно лише після доставки товару і ні в якому разі не можна повідомляти продавця або тим, хто називається працівником банку, конфіденційної інформації та кодів. Такі прості правила на сьогоднішній є надійним способом уникнути шахрайських дій та отримати бажаний товар.